

JEZECEK VAMZICEK

První samostatný

ova Hronova.

Slavný bulharský režisér, miláček hronovského publika a neúnavný popularizátor čs. amatérského divadelnictví **Todor Dimitrev** měl podle protokolu dorazit na letošní přehlídku již ve středu večer. Okolnosti nakonec způsobily, že dorazil tak tak, aby vůbec stihl trefit se do týdne, kdy se Hronov koná.

(Rozhovor najdete uvnitř čísla.)

Dr. Jílek (jak jsme vás informovali ve včerejším vydání JK) ukončil předčasně svůj pobyt na JH.

Praha posílá do Hronova J. Vlád'u

Režisér Proti vším konečně v Hronově

Medzi nás dvoch

Niternou, zraněnou, křehkou i atakující, naléhavou, zoufalou poezii Jána Ondruše vysílala včera do hlediště Jiráskova divadla skupina mladých lidí z Bratislavy jako volání o pomoc. Volání, jež se ozvěnou vrací k sobě. To vše na vysoké úrovni kultury slova, pohybu, zpěvu: tam, kde slovo přecházelo ve zpěv (ver zlo), to bylo dokonalé. A co teprve ta smutně nepohádková pohádka vyprávěná s tak sugestivní dokumentární prostotou! Nádherná!

A přece mělo vystoupení slovenského Divadla Lano své překážky. Část z nich si nastavili do cesty aktéři sami. Byly jimi tma, monotónní rytmus plný odmlk a návratů, šepot, mezzopianová dynamika a především prostor. Nevím, kdo rozhodl o zasazení představení usilujícího o těsný kontakt s publikem do kukátkového portálu Jiráskova divadla, ale odcizení od diváků mu rozhodně neprospělo. A to mluvím o zkušenosti vnímané z první řady! Jak se vedlo divákům od desáté řady dál, si nedovedu představit.

J.A.Pitúnského není třeba amatérským divadelníkům představovat. Jeho snová poetika se potkala s poezií Jána Ondruše a životním pocitem slovenských aktérů v pro mě mimořádném představení. O to víc lituji, že mnozí z nás odpadali, ztráceli se a opět vynořovali, aby navázali na křehkou nit přerušného kontaktu. "Medzi nás dvoch padli ústa."

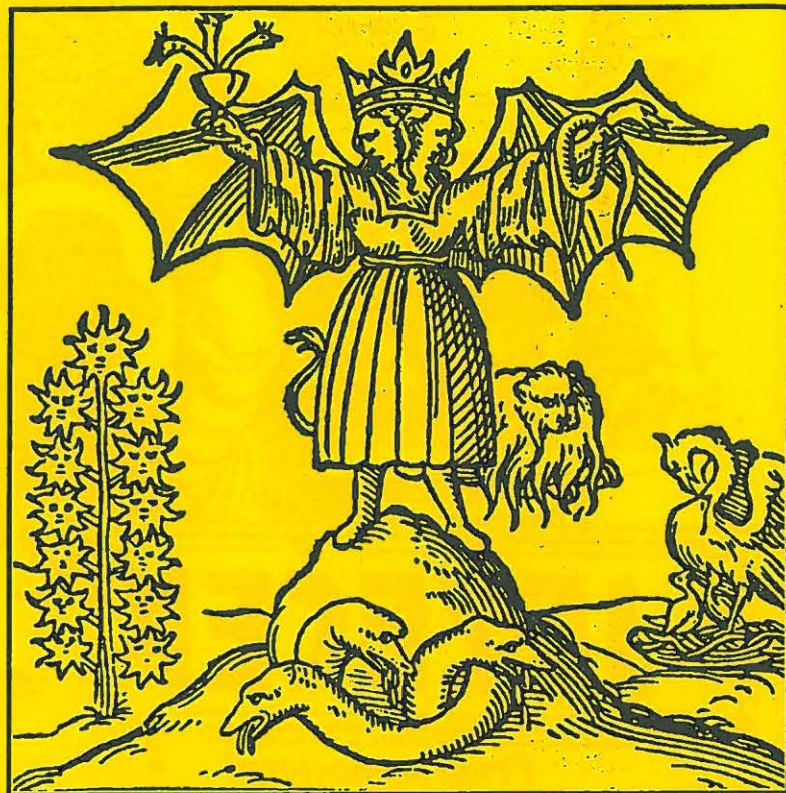
rh

Goldbergovské zápolení

Taboriho texty jsou složité, mnohvrstevnaté konstrukce, v nichž se minulé slévá se současným a budoucím, vize s realitou, bezedný smutek s drastickou komikou. Ale vždycky je to vzrušující divadlo, provokující k výraznému jevištnímu tvaru. Goldbergovské variace jsou pro mě z Taboriho textů asi nejprovokativnějším a zároveň nejlákavějším inscenačním hlavolamem. Když jsem před lety měla tenhle text v ruce, pochyboval o možnosti komunikace s diváky tohoto času a prostoru i překladatel dr. Josef Balvín. Témata tak úzce propojená s osudy židovského národa, otázky věčné skepse z člověka i z Boha, dokonalosti a nedokonalosti činu i samé existence a spousta dalších, vyslovených i pouze naznačených témat, předpokládajících orientaci v historickém časoprostoru střední Evropy i zkušenost divadelní komplikují, situaci inscenátorům i divákům. Kdo dnes zná dobře Starý Zákon, kdo může sledovat a ocenit polemiku s výkladem Mojžíšova zákonníku či skvostnou parafrázi rodinných trampot Abraháma, Sára a Izáka? A přitom to jsou věci, které u Taboriho znějí strašně naléhavě. A už proto stojí za to zápas s jeho texty podstupovat.

Soubor AHA z Lysé nad Labem to riziko podstoupil a má za to můj upřímný obdiv. Pustili se do Taboriho s obrovským nasazením a touhou sdělit co nejvíc. Při všech problémech, které jejich pokus má (především neúměrně dlouhý rozjezd inscenace), ho pokládám za respektuhodný a v měřítcích letošního Hronova ojedinělý. Dokázali se amatérský soubor zmocnit tak náročného textu na téhle úrovni, pak to jen dokazuje že hranice mezi amatérským a profesionálním divadlem jsou velmi relativní. Výkony pánů Rezka a Škvrny v hlavních rolích to jen potvrdily.

Radmila Hrdinová

KOVÁČOVÁ - ŘÍHOVÁ PŘEVZALA ŠTAFETU SEXUÁLNÍHO SYMBOLU

Hronov (bl) - Hronovští hosté jubilejního 65. JH po celý týden marně očekávali příjezd vyhlášené krasavice, nekorunované Miss Hronova Kateřiny Hykešové z Karlových Varů. Čtenáři s dřevější pamětí si jistě vybaví její účast v proslulé "botové aféře" v roce 1992 nebo 1993. Po včerejším vystoupení DS AHA z Lysé nad Labem je ale jasné, že Hykešovou již nemusíme marně vyhlížet, neboť je tu nová krasavice jasných světových parametrů nejen v ochotnickém kontextu. Kováčová-Říhová, kterou jsme včera viděli v úloze Produkční Ernestiny v Goldbergovských variacích, vystupovala na jevišti Jiráskova divadla naposledy v srpnu 1989. V Léblově inscenaci Kafkovy Přeměny sehrála Matku Samsovou. Od té doby má za sebou slušnou řádku divadelních, filmových a televizních rolí (převážně matek), které zejména po revoluci daly naplno zazářit jejímu charismatickému talentu. Dnes žije herečka poněkud v ústraní, na norkové farmě svého manžela, starostinského podnikatele Attily Kováče. Včerejší výkon znovu potvrdil, že Kováčová-Říhová neztrátila nic ze svého expanzivního, alternativního a přesto klasického hereckého projevu. Můžeme jen litovat, že tentokrát nebudovala postavu Produkční na podpaticích a s kabelkou, jak jsme byli zvyklí u jejích dosavadních kreací. Role Ernestiny by vysoké podpátky rozhodně zasloužila, stejně jako kabelku, alespoň malou lakovou torničku... I tak ovšem její výkon předběhl vývoj hronovského herectví o dobrých dvanáct, patnáct let. Říhová-Kováčová se stala novým sexuálním symbolem Hronova 90. let.

Divadlo LANO z Bratislavy vystoupilo na scéně Jiráskova divadla s pásmem veršů Jána Ondruša

Sedím v izbe (Stará štúdia v žltom)

Verše pro pětéby jevištní seance vybral, opravil, upravil, sehněl a komponoval režisér a dramatik J.A.Pitúnský ve výpravě Laca Terena. Pásmo bylo svěží a půvabné, jak je ostatně pro Pitúnského tvorbu typické. Herci nám představovali Ondrušovy básně nejrůznějšími prostředky, jaké jenom vynalezli, abychom si ta slova a slovosledy mohli zapamatovat. Tak se stalo, že vystoupila slečna s velkou mitrou, na jejíž náhorní plošině jezdil mechanický vláček. Jindy zase mládenec v pravou chvíli švihnul proutkem, abychom věděli, že nejenom slovo, ale i švihnutí má svůj význam, když přijde jeho čas. V závěru pořadu přišla paní Jolana Reinbergerová, která vyprávěla dlouhou pohádku o dvou bratřích. Pitúnský je básník a rytíř.

**STP
Kladno
přijme
zedníky**

NA HPP
Informace STP Kladno, Dvorská
22/1, Kladno 3, PSČ 272 03, vy-
řiz. sl. Hanzlíková-pi Kyselová

Le Réveil de la Marne

Journal Quotidien, Republicain-Radical

ABONNEMENTS (payables d'avance)
UN AN (Département)..... 14 fr.
UN AN (autres Départements)..... 24 fr.

Les Abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Administration et Rédaction
EPERNAY - 28, Rue des Berceaux, 28 - EPERNAY
TÉLÉPHONE - N° 1.22

PRIX DES INSERTIONS :
NOUVELLES LOCALES..... la ligne 4 fr. »
Nouvelles, troisième page..... 0 fr. 50
QUATRIÈME PAGE..... 0 fr. 25
ANNONCES DE QUATRE LIGNES ET AU-DESSUS..... 4 fr. »
Les annonces avec adresse aux bureaux du Journal,
0 fr. 50 en plus. - La publicité est payable d'avance.

Nous nous chargeons, également, de la Composition en Caractères choisis dans nos catalogues, de tous Titres similaires pour l'établissement de galvano montés sur bois ou sur matière. - Travail soigné.

Zdravotní rádce lidový

Cvičení herecká

Díly předchozí pojednávaly o chorobách na ochotníka zákeřně útočících. Nyní ti, milý čtenáři, předkládáme návod návodný, jak se proti chorobám těmto chránit dříve, než zaútočí. Metoda tato jest jednoduchou: ochotník musí si sobě osvojit několik desítek cviků hereckých, které každý den doma či na jevišti provádí, a tím se před šílenstvím duševním, jakož i před chorobami infekčními ubrání.

V posledních desetiletích podařilo se "švédské metodě herecké", jež obsahuje v sobě také masáž, nastoupit netušený vítězný pochod světem a zjednotit si pozoruhodné místo mezi ochotnickými metodami bohda na věčné časy. Na konci předešlého století založil Švéd August Strindberg, sám nadšený herec ochotnický (všechny jeho hry byly původně napsány pro ochotnický spolek Lindström v Malmö - pozn. red.), ve Stockholmu Ústřední ústav herecký, který podnes stává a který vyškolil mnoho ochotnických i profesionálních (!) herců. Později vystoupil s velkou energií dosud žijící stockholmský lékař Dr. Gustav Zander pro zařazení léčebné hereckých cviků v naše metody preventivní.

Kdežto však cviky Strindbergovy byly po většině tak zvanými cviky odporovými, při nichž ochotník hleděl vykonati určitý pohyb, při čemž mu druhá osoba kladla odpor, který bylo překonat (Tanec smrti), změnil dr. Zander cvičení herecké způsobem velice duchaplným pro celou řadu cviků tak, že na místo živého herce postavil stroj. Přístroje Zanderovy, z nichž každý jest pro cvik jedné skupiny (realismus, naturalismus, psychologický realismus, civilismus, symbolismus, expresionismus atd.), mají všechny společné základní pravidlo, že totiž velikost odporu, jež nutno překonat, musí býti přesně přizpůsobena hereckým silám ochotníka.

"Německá metoda herecká" (sg. Turnschaubühne) není sice tak dokonalá jako švédská, ale v mnoha případech tuto podstatně doplňuje a z části úplně nahrazuje. Německá metoda používá výhradně pohybů aktivních a vyžaduje při každém cvičení námahy vlastních svalů. Záleží v podstatě ze soustavných prostocviků, jež možno prováděti na jevišti a slouží ku povšechnému silení svalstva. Síla a jistota cviků podporujeme rekvizitami.

Jest ovšem nekonečný počet nejrozmanitějších pohybů. Doporučujeme však, chce-li kdo pěstovati cvičení v souboru, aby neprováděl těchto pohybů nazdařbůh v naprostém nepořádku, nýbrž zachoval v této věci jakousi soustavu a cvičil jednu část těla po druhé, až zpracuje celou svoji úlohu. Nedoporučujeme hrát až do přenavení. Cviky nechť se vyznamenávají stejnoměrností a klidem, je mnohem lépe vykonati o několik cviků méně, tyto však provést bezvadně, než vykonati s velikým chvatem celou úlohu, jenom aby chom byli co nejdříve hotovi.

Máte-li k dispozici velké jeviště (s točnou), pak neopomeňte opatřiti si hru od Anastázie M. Šimáčka Hrazda, bradla, kruhy. Výdej ten není tak veliký (3 Kč za vydání brožované). K hře této jest vhodné pozvati jako regisseura hostujícího p. Václava Martince. Jest však nebezpečnoství veliké, že premiéru zaplatí svým údem či dokonce životem mnohý z ochotníků. Naproti tomu frekventant Kursu regisseurů SČDO nejeví se pro tento účel vhodným, neboť není pohybům zbrklým na jevišti nakloněn.

Ukázku cviků praktických uvádíme na konec:

1. Cviky základní, pro komedie i tragédie použitelné: Postavení spatné. Připažiti! Předpažiti! Připažiti! Vzažiti! Upažiti! Desetkrát! Na to patnáct minut přestávka.

2. Cviky do her českých klasických (Klicpera, Tyl, Jirásek): Ruce do boků! Tělo (pomalu) ku předu! Tělo vzhůru! Šestkrát! Potom (pouze pro mladší ochotníky): Tělo ohnouti na pravo! Tělo ohnouti na levo! Šestkrát!

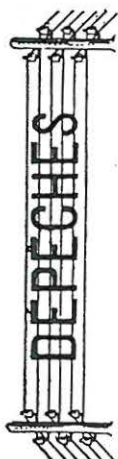
3. Cviky do her současných (Tabori, Steigerwald): Pravou nohu přednožiti (pomalu), přinožiti! Levou nohu přednožiti, přinožiti! Koleno ohnouti, koleno natáhnouti! Šestkrát! Pravou nohu vzhůru! Stranou! Dolů! Levou nohu vzhůru! Stranou! Dolů!

Pro divadlo poezie jest základní postoj spatný dostačujícím.

TAKÉ V BUKUREŠTI PRŠELO

Hronov/Praha/Bukurešť (bl) - Nina Pindili, tisková mluvčí Národního divadla v Bukurešti, potvrdila dnes dopoledne zprávy, které odvíšala včera, v 19.00 hodin nezávislá televizní společnost NOVA. Podle jejích zpráv včera odpoledne v hlavním městě Rumunska Bukurešti přšelo. Stejný děšť zažili hronovští naposledy přdevčirem.

Nina Pindili (1923), sestra a družka bulharského režiséra Todora Dimitreva, s nímž je dneska rozhovor

Cvičení herecká pro ochotníky

a) Kuba: "Já mám politiku!"
J.K.Tyl: Tvrdohlavá žena
(český realismus)

b) Macbeth: "Já thénem z Cawdoru?!"
W.Shakespeare: Macbeth
(postavy shakespearovské tragické)

c) Scapino: "Achich, achich! Umírám!"
Moliere: Šibalství Scapinova
(postavy molierovské komedie)

d) Máša: "Do Moskvy, do Moskvy!"
Čechov: Tři sestry
(psychologický realismus)

Hledáme

servisního technika
komutátorů zařízení
ÚSO, elektro/M+R, ZÁKLAD (HU)
súladní platové podmínky
zahraniční zaškolení
Tel: 299 586, Fax: 298 741

Monitorovací skupina přestává monitorovat CO NOVÉHO ZA REKOU ?

Monitorovací skupina vedená staronovým dr. Brejchou zvážila všechny "pro" a "proti" a rozhodla se v další monitorovací činnosti ustát. Dr. Jílek k tomu poskytl našemu listu krátké komuniké:

"Snažili jsme se monitorovat práci Zpravodaje velice podrobně a cíleně jsme se zabývali zvláště problematikou lidské hlouposti, která je nekonečná a monitorovacím skupinám všude na světě zajišťuje docela slušnou obživu. Zvolili jsme pro začátek formu určité infantilní zvědavosti, abych citoval dr. Bachovou, která je v této chvíli zrovna v lékárně pro další tablety proti migréně. Je nám to protivné, donekonečna monitorovat něco, co se za normálních okolností vůbec monitorovat nemá, protože se to jednoduše hází do koše. Naše stížnosti nikdo nebral v potaz, o polemiku není zájem - lidé je tam jako psů a přitom si s námi nikdo nehraje.

Pořadatelé si odmítají uvědomit, že Zpravodaj vystihuje hronovské dění nedostatečně. Přeci není možné, aby se tolik lidí, kolik se letos do Hronova sjelo, spokojilo s takovou nezáživnou buchtou, která píše páté po deváté a ve výsledku nepatří ani psovi, ani kočce. Jsme z toho velice smutní a mráz nám běhá po zádech, když si uvědomíme, co nás čeká. Jako každý samizdat, až přijde jeho čas, stane se i Jezeček Kamzíček dřív nebo později tiskovinou oficiální. Podle našich důvěrných informací, dojde k této přeměně již v příštím roce. To znamená, že opět nepojedeme do toho Egypta", uzavírá komuniké dr. Jílek a pláče.

"Mluvil jsem s živým kamzíkem, který se mi upřímně zadíval do očí a řekl":

JÁ JSEM PROZATÍMNÍ VLÁDA!

Rozhovor s Todorem Dimitrevem.

Výstřední Dimitrev posedlý myšlenkou čs. ochotnického a amatérského divadla jako "živého organismu", který je potřeba podle jeho slov "neustále šlechtit živou vodou invence", přijel do Hronova inkognito v převleku řadového frekventanta Klubu režisérů SČDO. Nepřicestoval pozdě, jak jsme se všichni mylně domnívali, nýbrž naopak dřív - již v polovině července! Ubytoval se v soukromém domku v obci Zličko, v lesích za Hronovem, kde dva týdny meditoval a modlil se za osud 65. Jiráskova Hronova. Živil se pouze lesními plody a lesními kořínky jako opravdový režisér SČDO, aby od minulé soboty, nikým nepoznáán, absolvoval celý festival, jak sám říká, "na vlastní kůži". Původně měl v úmyslu nikým nepoznáán také odjet, ale včera večer v Sadech M.A.J. zažil nečekanou příhodu, když se mu zjevil zlatý kamzík, který ho oslovil lidským hlasem. Dimitrev přestrojení opustil a vrhnul se střemhlav do společenského života.

JK: Pane Dimitreve, nebál jste se, že vás v přestrojení někdo pozná a bude schopen vás identifikovat?

TD: Abych pravdu řekl - nebál. Vaši lidé jsou mimořádně nevšimaví, pokud se jedná o techniku identifikace. Jednou, myslím, že to bylo v úterý, když už jsem měl se svým přestrojením psychické potíže a také paruka mne nepříjemně svrběla, šel jsem hecovat hronovské do nějaké restaurace. Ani si nepřejte vědět, jaké duševní utrpení jsem prožil. Ti lidé nechápali vůbec nic.

JK: Vy jste ale znalec zdejší mentality, tak proč se tomu tak dívíte?

TD: Měl jsem za to, že se lidé na svůj jubilejní festival nějak lépe připraví. Vloni, když jsem odtud odjížděl, ještě na nádraží jsem kladl skupince místních lidí na srdce, aby nebláznili, a trochu se přes ten rok dali do pořádku. Oni na mě radostně volali, že se určitě připraví. A letos vidím, že mne podvedli.

JK: Mohl byste nějak objasnit svoji vizi Jiráskova Hronova jako živého organismu Jiráskova Hronova?

TD: Podívejte se, ne každá země se může pochlubit pětadesátiletou tradicí ochotnického divadelního festivalu. Když už jde festival takhle "do let", je potřeba se o něj svědomitě starat jako o stařečka, který může každou chvíli upadnout. Vy tady máte navíc kapitalismus, včetně všech těch nejrůznějších svobod, které s sebou přináší. Nemyslete si, my jsme v Bulharsku také dlouho bojovali, než jsme amatérské divadlo pozvedli na lidskou úroveň.

JK: Co máte na mysli lidskou úroveň?

TD: Podívejte se, to je jednak důstojnost, přisnost, vznešenost, ale také zábava. Je

pravda, že u nás na Balkáně byl boj specifický. Než jsme se začali zabývat etickými normami, museli jsme v souborech jednoduše uklidit, vyvětrat, pozvat ty lidi na oběd, koupit jim kalhoty, sukně, deratizovat zkušebny a celkově pohladit. Chodili jsme s Ninou (Nina Pindili, tisková mluvčí Národního divadla v Bukurešti - pozn.red.) do jednotlivých souborů, povídali jsme si s těmi lidmi, ptali jsme se jich, co by ještě potřebovali atd.

JK: Copak v Bulharsku neexistuje žádná amatérská organizace, která by se o postižené soubory starala?

TD: Teď už ne, právě proto se začalo našemu ochotnickému divadlu tak dařit. A řeknu vám, zjistit, kde ta organizace sídlí, kdo tam pracuje a koho je potřeba odstranit nejdřív, to bylo pohádkové dobrodružství.

JK: Jak vypadalo vaše "odstraňování"?

TD: Víte, já ani Nina nemáme rádi pogromy. Sami jsme jich užili a organizovali dost a dovolil bych si říct, že se nám nezdály. Nina je trochu větší fanatik než jsem já, ráda si škrábne do masa, naproti tomu já nerad zraňuji, takže to bylo zpočátku trochu problematické, než jsme se s Ninou domluvili, jak na to. Vzal jsem ji proto napřed do cukrárny, koupil jsem jí novou kabelku... a ona potom podlehla mému osobnímu kouzlu a byla povolná jako opička.

Bulharská amatérská organizace, obdoba české ARTAMY, se jmenuje MRKVUŠA. Rozhodli jsme se, že lidi z MRKVUŠI nejprve identifikujeme. K tomu jsme sehnali několik přátel, rovněž fandů amatérského divadla. Jeden chlapík

byl tuším z kontrarozvědky, dvě ženy pracovaly u dráhy a přítel jedné z nich byl dokonce řezník. Vymysleli jsme bezvadnou operaci, která nesla pracovní název "Fiží". Počkali jsme si, až se lidé z MRKVUŠI budou večer vracet domů, nenápadně jsme je obstoupili a než stačili napočítat do tří, nasadili jsme jim na krk jednoduché krajkové fiží. Takto označení lidé nám byli od té doby prakticky k smíchu. Už jsme se jich nebáli. Náčelníkovi MRKVUŠI, který byl ze všech největší bídák, dokonce takový, jak jsme později zjistili, že měl osobní potěšení ze špatně provedené amatérské přehlídky, jsme kromě fiží nasadili na hlavu ještě prasečí hlavu a poslali ho vlakem neznámo kam. Jeho zlou matku, která v minulém bulharském režimu utýrala desítky ochotnických souborů, jsme zastrašili, že jestli ještě někdy bude pracovat pro MRKVUŠU, naroste jí na nose bradavice velká jako Burgas. Už jsme o ní od té doby neslyšeli.

JK: Co se dělo dál, když skončily vaše čistky?

TD: Následovala velká oslava, která vyvrcholila pohádkovým ohňostrojem.

JK: Pane Dimitreve, zdržíte se nakonec v Hronově až do soboty?

TD: Zdržím, ale na mou věru vám neprozradím, do které. (Směje se.) Rozhodli jsme se totiž s Ninou, že trochu pohneme i s vaším festivalem, abyste nám napřesrok nemuseli závidět.

JK: Myslíte si, že Jiráskův Hronov může zachránit vaše metoda fiží?

TD: Na fiží je už pozdě. Mám určitý plán, ke kterému mne inspirovalo staré bulharské přísloví: Nedávej bolavou nohu do boty.

JK: Děkuje za rozhovor.

(zapsal bl)

PANÍ SOŇA BALÍ KUFRY

Dnes výjimečně nám Poradna paní Soni poskytla svou odpověď bez otázky. Protagonistka Poradny paní Soňa nám sdělila: "Radím tápajícím lidem již dlouho. Každý rok se svědomitě připravuji, abych mohla zodpovědět i ty nejroztodivnější otázky, a zejména ochotníkům, kteří se ocitli takříkajíc na huntě, jsem připravena kdykoli pomoci. Ale již vloni, když chodily dotazy amatérských čertů typu: Jak si mám správně přispědřit ocas, aby se mi děti nesmály?, jsem zvažovala svou další účast na JH. Marná úroveň letošních otázek mne nutí, abych opustila Hronov dřív, než skončí. Protože to, co si dovolil včera dr. Vít Závodský z Brna, to se na mně nezlobte, ale to už hraničí se sexuálníím harašením, pro které naše společnost zatím bohužel nevypracovala legislativu. Radila jsem se o tom s poslancem Kužilkem, který si rovněž ve vašem listě otevřel rubriku, ta však byla úplně zbytečná, protože nikomu nestál za to, aby nastartoval pero alespoň ze zdvořilosti. Odjíždíme.

S pozdravem Soňa a (Oida).

OPRAVA

Virus, který řádil včera ráno v redakci JK a o kterém jsme vás stihli informovat ještě v odpoledním vydání, nicméně zohavil některé včerejší články, které se vám dostaly do rukou buď neúplně, nebo ve vydání úplně absentovaly. Poznamenejte si, prosíme, plné znění závěru článku **PŘESTOŽE JSOU PRÁZDNINY, ŠTOLY JSOU PLNÉ**. Skutečný závěr článku, který virus polkl, zní:

Štoly, o kterých se zmiňuje i Ladislav Stroupežnický ve hře Naši furianti a které byly původně určené padlým vojákům z prusko-francouzské války v roce 1813, jsou nyní plně klimatizované. Většina obyvatel Náchoda, která se zde chystá strávit i zimní období, ve východních Čechách obzvláště kruté, našla ve štolách přes léto druhý domov.

Poznámku k článku Jindřicha Holuba Alain Delon nepřijede..., spolkl virus celý, a proto ji uvádíme znovu:

Na redakci JK se obrátil pan Jindřich Holub s článkem Alain Delon nepřijede..., v němž reaguje na recenzi k pohádce Pták Ohnivák a liška Ryška. Jelikož však redakce JK toto představení neviděla a nehodnotila, nemohli jsme s panem Holubem ani souhlasit, natož pak polemizovat. Proto jsme jeho příspěvek předali na adresu Zpravodaje.

TÉLÉGRAPHE

§,§,§,§,...

Máte rádi paragrafy? Já tedy ne. Je to taková sucharská věda a ještě jsou tam pořád ty dva konce. Často, aby člověk hádal, to tím chtěl autor říct, a jindy zase hledá mezery, do kterých by se vešel. Neboť zákonodárce nepředpokládá, že literu budou v praxi naplňovat zase jenom lidé. To už asi patří k naší národní povaze. Novela stíhá novelu a když se tím stohem papíru máte probrat, tak aby jste si ji rozložili aspoň v tělocvičně.

Takovou jednoduchou nalejvárnou by to chtělo. A hlavně se moci zeptat na praktická řešení konkrétních případů. Nebudete věřit, ale už se sešli včera odpoledne na přednášce paní doktorky Lucie Gromovové s kolegou Vladimírem Zajícem se toho snad i dočkali. Aspoň jsem měl ten dojem. Těch zákonů a jejich paragrafů jsme ani tak moc neprobírali, spíše se hned přistupovalo ke konkrétním problémům a vzájemnou konfrontací a předáváním zkušeností jsme se tak navzájem poučovali. Byť jsou to paragrafy nezátvinné, dotýkají se naší divadelní práce dosti zásadně a každý lídr souboru by měl něco vědět, co všechno si může ve vztahu k autorovi, po kterém sahá dovolit, kam až zajít a kde je ta hranice, aby se nedostal do nesnáží, ze kterých se může jen drazé vykoupit. Nebo alespoň kam se obrátit o pomoc. Ale pozor, aby už nebylo pozdě. To hlavně když se pustíte do různých úprav her, jejich otáčení a stavění na hlavu či psaní na motivy a podobně. Bacha, bacha a proto doporučuji sledovat další čísla Amatérské scény, kde se připravuje seriál o legislativě, která se tak či onak dotýká divadla, spolku a samozřejmě nakonec v první řadě financí.

Vášich i spolkových.

KS

MAY QUEEN
LOUNGE • TUBERCURRY • TEL: 85075
SAT 29th: ALBERTA BOUND